

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Scena II.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

sy. Nisi fallit me animus, haud multum à me aberit infortu-
 tunium:

Ita hercle in angustum oppido nunc meæ coguntur
 copiae:

Nisi aliquid uideo, ne esse amicam hanc gnati resciscat
 senex.

Nam quod sperem de argento, aut posse postulem me
 fallere,

Nihil est: triumpho, si licet me latere tecto absce-
 dere.

Crucior, bolum tantum mihi ereptum tam subito à
 faucibus.

Quid agam? aut quid comminiscar? ratio de integro
 ineunda est mihi.

Nil tam difficile est, quin quærendo inuestigari possiet.

Quid, si hoc sic incipiam nunc? nihil est, si sic? tantum-
 dem egero.

At sic opinor: non potest: immo optume. euge opti-
 mam habeo.

Retraham hercle, opinor, ad me illud idem fugitiuum
 argentum tamen.

ACTVS QVARTI SCENA II.

CLINIA, SYRVS.

τ. Vlla mihi res posthac potest iam interuenire
 n tanta,
 Quæ mihi egritudinem afferat: tanta hæc
 letitia oborta est.

Dede

Dedo patri me nunc iam, ut frugalior sim quàm uole.
 sy. Nil me fefellit: cognita est, quantum audio huius
 uerba.

Istuc tibi ex sententia tua obtigisse lætor.

C. O mi syre, audistin' obsecro? s. quid ni? qui usque una
 affuerim.

C. Cui æque audisti commodi quicquam euenisse? s.
 nulli.

C. Atque, ita me dij ament, ut ego nunc non tam meapte
 caussa

Lætor, quàm illius: quam ego scio esse honore quouis
 dignam.

sy. Ita credo: sed nunc Clinia age, da te mihi uicissim:

Nã amici quoque res est uidenda, in tuto ut collocetur,
 Ne quid de amica nunc senex. Clin. o Iupiter. s.
 quiesce.

Clin. Antiphila mea nubet mihi. s. siccine me interlo-
 quere?

Clin. Quid faciam syre mi? gaudeo: fer me. s. fero her-
 cle uero.

Clin. Deorum uitam adepti sumus. s. frustra operam hanc
 opinor sumo.

Clin. Loquere, audio. s. at iam hoc non ages. Cli. agam.
 s. uidendum est, inquam,

Amici quoque res Clinia tui in tuto ut collocetur:

Nam si nunc à nobis abis, & Bacchidem hic relinquis,

Noster resciscet illico esse amicam hanc Clitiphonis:

si abduxeris, celabitur itidem, ut celata adhuc est.

Clin. At enim istoc nihil est magis syre meis nuptijs ad-
 uorsum:

Nam

Nam quo ore appellabo patrem? tenes, quid dicam?
S Y. quid mi?

Clin. Quid dicam? quam causam afferam? S Y. quin nolo
mentiare:

Aperte, ita ut res sese habet, narrato. Clin. quid ais?
S Y. iubeo

illam te amare, & uelle uxorem; hanc esse Clitiphonis.

Clin. Bonam atque iustam rem oppido imperas, & factum
facilem.

Et scilicet iam me hoc uoles patrem exorare, ut celet
Senem nostrum. S Y. immo ut recta uia rem narret ordi-
dine omnem. Cli. hem,

Satin' sanus es, & sobrius? tu quidem illum plane
præodis:

Nam qui ille poterit esse in tuto, dic mihi?

S Y. Huic equidem consilio palmam do: hic me magnifice
effero,

Qui uim tantam in me, & potestatem habeam tan-
tæ astutiæ,

vera dicendo ut eos ambos fallam; ut, cum narret senex
voster nostro, istam esse amicam gnati, non credat
tamen.

Cli. At enim spem istoc pacto rursus nuptiarum omnem
eripis:

Nam dum amicam hanc meam esse credet, non com-
mittet filiam.

Tu fortasse, quid me fiat, parui curas, dum illi cōsulas.

S Y. Quid, malum, me ætatē censes uelle id assimilari?
Unus est dies: dū argētum eripio, pax, nihil amplius.

Clin. Tantum sat habes? quid tum quæso, si hoc pater
resciuerit?

resciuerit?

sy. Quid, si redeo ad illos, qui aiunt, quid si nunc caelum ruat?

cl. Metuo, quid agā. S. metuis? quasi nō ea potestas sit tua, Quo uelis in tempore ut te exoluas, rem facias palam.

clin. Age, age, traducatur Bacchis. S. optume. ipsa exit foras.

ACTVS QVARTI SCENA III.

BACCHIS, CLINIA, SYRVS,

DROMO, PHRYGIA.

Ba. Ati' pol proterue me syri promissa huc induxerunt,

Decē minas quas mihi dare pollicitus est.

quod si is nunc me

Deceperit; sæpe obsecrans me, ut ueniam, frustra ueniet:

Aut, cum uenturam dixero, & constituero; cū is certe Renunciarit; Clitipho cum spe pendeat animi;

Decipiā, ac non ueniā; syrus mihi tergo poenas pendet.

clin. Sati' scite promittit tibi. S. atqui tu hāc iocari credis?

Faciet, nisi caueo. B. dormiunt: pol ego istos commouebo.

Mea Phrygia audisti, homo iste modo quam uillam demonstrauit

Charini? P. audiui. B. proxumam esse huic fundo ad dextram? P. memini.

B. Curriculo percurre: apud eum miles Dionysia agit.

sy. Quid inceptat? B. dic me hic oppido esse inuitam, atque